

מנחיתים אש מרוכות על הנגמ"שים, גורריהתותחים והמכר-  
ניות של האויב — ומוציאים מכלל שימוש את מכוניות  
מכשירי-האלחוט של היריב, הן אלה שברכב-הקרב השונים.  
הן אלה שבמכוניות-קשר מיוחדות.  
מחלקות א' ו-ב' פותחות בהתקפה. בפעלן בהעזה ובתקיפות.  
משמידות הן את הרגלים שבנגמ"שים ואת צותי התותחים —  
ומבטיחות בכך לחבלנים תנאים המאפשרים את השמדת  
התותחים והתחמושת. אף בעיצומה של ההתקפה גופה מושי-  
מדים אמצעי-הקשר של האויב — על מנת שלא יוכל לקרוא  
לעזרה את הקרובות שבעתודותיו.  
מפקד הפלוגה מנצח אישית על פעולות כוחותיו העיקריים.  
באש הכלים שנמצאים בכפיפות ישירה לו, מושמדות אותן  
מטרות-האויב המפריעות למילוי משימת-היסוד — היינו, הש-  
מדת התותחים ותחמושתם. באמצעות עתודתו מחזק מפקד  
הפלוגה אותן יחידות-משנה שבפעולותיהן תלויה הצלחת  
ביצועה של משימת-הקרב אשר הוצגה לפלוגה. משחש הוא,  
למשל, בכך כי תת-מקלעני האויב, שירדו מנגמ"שים, מנסים  
להיערך להגנה בתעלה המתמשכת בצד הכביש — מנחית  
עליהם מפקד-הפלוגה אש מרגמות נוספת.  
במקרה של האטה בפעולות מחלקה ב' המשמידה את תותחי-  
היריב הנעים-בראש — מכון מפקד-הפלוגה לעזרתה את  
עתודתו (כיתה של מחלקת-הרובאים ג/ עם מק"ב פלוגתי).  
עם מלוי המשימה, מתחילות המחלקות א' ו-ב' לפי אות

מפקד-הפלוגה לסגת אל שטח ההתכנסות. תוך חיפוי באש-  
עצמאית מוסגות בעקבותיהן אחורה יחידות-המשנה הנותרות.  
בחורשי-השיחים שממזרח לחורשת "מאלאיה" ניתן להשאיר  
שתי כיתות-רובאים במארב, למקרה של צורך בהדיפת הת-  
קפתו של האויב אחרי הכוחות הנסוגים.  
באזור-ההתכנסות נערכת פלוגת-הרובאים להגנה היקפית;  
ולאחר מכן, אחרי ההתחברות עם שאר כוחות הנחיתה, פועלת  
היא לפי הוראותיו של המפקד-הממונה.  
נמצא שפלוגת-הרובאים, בפעלה במסגרת כוח-נחיתה, יכולה  
לבצע בהצלחה משימות שונות ומגוונות ביותר — שהעיקרית  
שבהן היא לכידתם או השמדתם של יעדים חשובים בעומק  
מערך-ההגנה של האויב.  
תוכנה הממשי והמוגדר של משימת-הקרב, במסיבות. כאלה  
יהיה תלוי בגודלם של יעדי האויב ושל הכוחות שהוקצו  
לאבטחתם — וכן באפשרויותיהם של אמצעי-הסיוע התקינים  
של הפלוגה ושל אלה המסופחים אליה; ולבסוף — בשטח  
ובנתוני-המצב האחרים.  
דוגמה זו, שנותחה כאן עלידינו — פעולותיה של פלוגת-  
רובאים להשמדת שדרת ארטילריה-כבדה של האויב תוך-  
מסעה — יש לבחנה ולשקלה בעיקר מנקודת-ראות זו: מה  
עשויים להיות היקפן ותוכנן של הפעולות העיקריות אשר  
יכולה פלוגת-הרובאים לנהל לשם כיבושם והשמדתם של  
יעדים בודדים בעורף האויב.

## כוח-מוטס בכיבוש צומת-דרכים

קול. אנדרייב

כוח לנחיתה מן האויר שבעצמת פלוגה מסוגל ללכוד אף  
יעד כה חשוב כפי שהנו תכופות צומת דרכים — ולהחזיק  
בו במשך פרק-זמן מסוים, בשלל על-ידי כך מן האויב את  
האפשרות לתמרן בעתודותיו ולהשיב על כנם את מערכי-  
הקרב שלו ואת מערכת-ההגנה, שנפגעו ושובשו על-ידי מה-  
לומות אטומיות.

צומת-דרכים גדולים על עורקי-הנועה ראשיים נשמרים  
כרגיל על-ידי חילות-מצב קבועים, בעצמה בין פלוגה לגדוד.  
בעורקי תחבורה החשובים פחות יתכן שישמרו ויפקחו על  
צומת-הדרכים רק יחידות-משמר עורפיות לא-גדולות, המ-

כוח שנועד לעריכת נחיתה-טקטית מן האויר — ודאי עשוי  
להיות שונה בגודלו ובהרכבו; הכל לפי אופין של משימות-  
הקרב, תנאי ביצוען ואמצעי-התובלה המצויים.  
נראה כי יופעל, לרוב, כוח בעצמת גדוד-רגלים-ממונע מוגבר  
לנחיתות-מן-האויר. ברם, ניתן לשער כי במצבים מבצעיים  
מסוימים — וביחוד בקרב-היתקלות ובמרדף אחרי יריב  
נסוג — לא מן הנמנע הוא שיופעלו לנחיתה-טקטית מן  
האויר כוחות בעצמה עד פלוגת-רובאים. בשעות הלילה,  
עשויות פעולותיהם של כוחות כאלה להיות רבות-תכלית  
במיוחד.

ה"תרגיל" לפלוגת-הרובאים המוטסת בהליקופטרים (עמ' 15) כוון כולו לפעולת-שיבוש בנוסח-מארב. מאמר סובייטי  
אחר — שתמציתו ניתנת כאן — אפשר לומר כי ממשיך ומפתח את קריה-מחשבה; והוא דן בכיבוש צומת-דרכים בעורף-יריב (ג"כ — ע"י פלור  
גת-רובאים מוגברת). האמצעים להנחתת הפלוגה לא פורשו כאן (מצנחים? מטוסים? הליקופטרים? "תערובת"?); ואין לדעת האם "היעדר אמצעים  
מכניים לביצור אזור-ההגנה של הפלוגה", שהוזכר במאמר, נובע מטיב אמצעי ההנחתה — או, פשוט, מקוטנה היחסי של היחידה המבצעת.  
דוקא משום השוני שבמבנה שתי הסקירות ("תרגיל" מזה — ו"מאמר" מזה), כשבשניה מצוי קצת פחות "טכניקה", ורב בה יותר הדגש  
בשיקולים טקטיים, ואפילו רחבים — יש בשתיים אלו משום השלמה הדדית, המבהירה את קויה של תפיסה מבצעית שנראית מוצקת,  
ומחושבת מראשית-העיסוק. להצצה זו לתורה ה"מוטסת" המבצעית הסובייטית נודעת, כמוכן, משמעות נוספת בשל היות תורה זו נוסח-  
הוראה גם לצבאות לא-מעטים שמחוץ לתחומיה של ברית-המועצות עצמה.

שהוצגו ומפרטים אותן — ובמיוחד את כיווני הפעולות. כן משלימים במהירות את נתניהם על כוחות האויב, על מערך הגנתו ועל תנאי השטח. אחרי-כן פותחות היחידות בהתקפה על היריב, בעוז ובתוקף.

על מנת להנחית על האויב מהלומה בלתי-צפויה מנצל כוח הנחיתה מלוא-הניצול את כל הכוחות והאמצעים שלרשותו — וכן את חשכת הלילה, שעות הדמדומים ותנאי מזג-אוויר בלתי-נוחים. למען השגת אותה מטרה עצמה נעות יחידות כוח-הנחיתה במהירות מירבית מאיזור הנחיתה אל היעד המיועד להלכד. מוקדי ההתנגדות של האויב נעקפים בדרך-כלל.

הקרב של כוח-הנחיתה דורש רמה גבוהה של פעלתנות, ניידות, העזה בפעולות ואימוץ מכסימלי של כל כוחות הגוף והנפש של כל חייל וחייל. הססנות ואטיות — מן-ההכרח שתגרומנה לאי-הצלחה ולתבוסה.

אחרי שכוח-הנחיתה נוחת במרחק-מה מצומת-הדרכים, הוא כובשו ונערך שם להגנה ומחוזיק בו עד להתקרבות יחידות החלוץ של הכוחות העיקריים, הפורצים דרך חזית האויב. בדרך-כלל פותח כוח-הנחיתה בהתקפה הישר-מתנועה, בלא התפרסות ממושכת והיערכות מיוחדת. על העדרם של כלי-קרב כבדים במספר מספיק חייב כוח-הנחיתה לפצות על-ידי תמרון מושכל ומהיר בכל יחידותיו ואמצעיו.

את המהלומות על יעד-היריב המוגן יש להנחית באגפו ובעורפו, תוך ניצול מושכל של תנאי-קרקע הנוחים לכך:

תבנית-הקרב של הפלוגה מותנית במצב שנוצר. תבנית זו צריכה להבטיח את השתתפותו בקרב של כל אוינה של הפלוגה בעת ובעונה אחת — ולודא את הדברתו הנחרצת של האויב שמגן על צומת-הדרכים. עם זאת, חייבים כוחות

קיימות שם את תפקידי הויסות; ובמקרים ידועים תהינה מוצתות שם רק קבוצות או פלגות מיוחדות של הגנה-עצמית מקומית ושל משטרה.

במיוחד יגן היריב בחזקה על צומת-הדרכים במצבי קרב-היתקלות ותוך-כדי נסיגה. דוקא בשעות אלו דרוש לו במיוחד חופש התימרון בשביל עתודותיו או בשביל גייסותיו הנסוגים. מסיבה זו הופך אז כיבוש יעד כגון צומת-הדרכים על-ידי כוח-הנחות מן האוויר ל"משתלם" מאוד בשביל הצד-התוקף. אם צומת-הדרכים נשמר על-ידי האויב, מבצע מפקד הפלוגה את כיבושו מיד אחרי הנחיתה וללא כל דחיה שהיא. התנפלות פתאומית על היעד תורע בהלה בשורותיו של האויב, ולא יהיה ביכולתו אזי לגלות התנגדות מאורגנת. לשם השגת תכלית זו, יתכן גם שבהתקפת כוח-הנחיתה על צומת-הדרכים תפתחנה, בזו אחר-זו, יחידות-משנה נפרדות (מחלקות) במהלך התקרבותן אל היעד.

קיימת גם אפשרות של שיטת פעולה אחרת — התקפה על היעד המבוצעת על-ידי הפלוגה בשלמותה בבת אחת. במקרה כזה מנצלים תחילה את כל אמצעי-האש של כוח-הנחיתה ניצול מכסימלי לשם השגת מהלומה-פתחת חזקה על האויב. יצוין כי באותם מקרים בהם כוח-הנחיתה נוחת במרחק ניכר מן היעד שעומד להיכבש — לא ניתן יהיה להשיג הצלחה בדרך של התקפות ע"י יחידות-משנה בודדות הנערכות בזמנים שונים. יתר על כן, התקפה כזו עלולה להביא לידי מיגורו של כוח-הנחיתה חלקים-חלקים, בזה-אחרי-זה. וכדי למנוע התהוות מצב מעין זה — הכרחי במקרים כאלה לתקוף את היעד ע"י כל עצמתו של כוח-הנחיתה בעת ובעונה אחת. מיד לאחר הנחיתה משתדלים מפקד הפלוגה ומפקדי המחלקות להתמצא בשטח; הם קובעים ביתר דיוק את המשימות

עתודה מסוימים להימצא ברשות המפקד. לצורך זה מוקצות בדרך-כלל, כיתה או שתי כיתות. העתודה מיועדת לא רק לביצוע אותן משימות שתניצנה לפתע במהלך הקרב, אלא גם לתגבור אותה יחידת-משנה הפועלת בכיוון החשוב ביותר. משכבש כוח-הנחיתה את צומת-הדרכים — עליו להחזיק בו בכל מחיר. משימה זו מתבצעת בדרך של הגנה פעילה. בנצלו בהשכל את תנאי השטח ואת הכוחות והאמצעים שברשותו, מארגן מפקד הפלוגה את מערך-ההגנה כך שיוכל לעצור לזמן-מה את תנועת ההתקדמות של עתודות האויב. מובן-מאליו שההגנה חייבת להיות היקפית. אבל אין פירושו של דבר שכל הכוחות והאמצעים של כוח-הנחיתה מחולקים באופן שווה לאורך קו-ההקף של האזור עליו הוא מגן. בכיוון נים מהם צפויה סכנת-יתר מتركוז הכוחות והאמצעים העיקריים, ואילו לאבטחת כיווני-גישה חשובים-פחות מקצים משמרות בגודל כיתת-רובאים. יש למקש בהחלט את דרכי הגישה הצפויים לתנועת טנקים, וביחוד את הדרכים עצמם. כבר דובר על כך כי מפקד כוח-הנחיתה משאיר חלק מכוחותיו כעתודה. צוינה עצמת-עתודה אפשרית; אך למעשה קובעים את הרכב העתודה — נתוני המצב, תנאי השטח בו נערכים להגנה, ומידת-מציאותם של כוחות ואמצעים בהרכבו של כוח-הנחיתה. את העתודה מציבים כרגיל במרכזו של אזור ההגנה, כך שניתן יהיה לקדמה בכל רגע ובדרך קצרה-ביותר אל הכיוון ממנו צפויה הסכנה הרבה-ביותר.

מחמת תנאי השטח והמצב, לא יכולות יחידות-המשנה המתגוננות של כוח-הנחיתה לסייע תמיד זרזו באשן. לצורך חיפוי מהיר על קטעים בלתי "מכוסים" כאלה במערך-ההגנה נחוץ שתימצאנה קבוצות-עצמאיות אחדות בכוננות לכך. קבוצות אלו — כל-אחת בגודל של כיתה, בממוצע — אינן בגדר עתודה. אך מציניים להן מראש כיוונים מסוימים, מהם עשוי האויב להופיע; ואם אמנם מתרחש הדבר, תוכל הקבוצה לתפוס תיכף עמדות מתאימות (עד כמה שאפשר — מות-קנות-מראש) ולעצור את האויב.

אחרי הנחיתה נמצא הכוח-הנחות בסכנה מתמדת מפני התנפלות האויב מעברים שונים, כאשר הטנקים עשויים לסכנו במיוחד. כדי למנוע בעד התנפלות פתאומית של האויב, הכרחי לארגן מיד סיור, תצפית ומערכת דיווח ואזעקה נ"מ. הסיור והתצפית מתנהלים כרגיל בפטרולים לא-גדולים (3-5 חיילים) והם נשלחים אל הכיוונים שמעברם צפויה סכנה ואל תוך הרנחיים הבלתי-תפוסים שבין עמדות-המחלקות. תפקידם של פטרולים אלה הוא לא רק לגלות את האויב מבעד-מועד, אלא אף להשהותו לזמן-מה, כדי להבטיח ליחידות-המשנה של כוח-הנחיתה זמן להתכוננות לקרב. על הפטרולים מוטלות גם משימות החיפוי על האגפים-הפתוחים. מלבד הפטרולים נקבעים גם צופים בכל מחלקה.

על היעדרם של אמצעים מכניים לשם התקנת אזור ההגנה משתדלים לפצות ע"י ניצול מושכל של תנאי שטח הנוחים לכך וכן תוך שימוש רחב באמצעי מכשול — ובראש-דורא שונה במוקשים נגד-אדם ונגד-טנקים. במידת האפשר מנצלים גם את ביצוריה-ההגנה של האויב. כוח-הנחיתה מגן בעקשנות

\* הכונה כאן, כמובן, לתנועת העתודות שנועדו לעזרה לחזית האויב העיקרית, המיועדת להיפרץ — ואשר לגביה ממלאת הפלוגה הנוחתת תפקיד של "המנעה" ביחס לעתודות אלה. — המערך

ובאורח פעיל על היעד שנלכד על ידו. האויב התוקף נהדף באש כל כלי-הירי שברשות המגן. תוך כדי הקרב מתמרן מפקד-הנחיתה בהעזה ובהחלטה-נחושה ביחידות-המשנה וב-אמצעי-האש — ובמידת ההכרח מעבירים במהירות מקטע לקטע. כל אחד מחיילי-הנחיתה שומר בהקפדה על משמעת האש ומוציא את תחמושתו באופן חסכוני.

הקרב של כוח-הנחיתה, המתנהל בעורף האויב, נתמך ע"י סיועו הפעיל של חיל-האוויר וע"י אש הארטילריה והטילים. לשם כך צריך שיהיה למפקד כוח-הנחיתה קשר-אלחוט אמין עם מפקד-הממונה — שעל סמך הוראותיו נשלח כוח-הנחיתה — וכן קשר עם כוחות-האוויר המסייעים. מלבד זאת — לשם השגת שיתוף-פעולה מתמיד עם הארטילריה (מסירה-למועד של הקריאות לאש, טיווחה ותיקונה) — נוחתת בדרך-כלל יחד עם כוח-הנחיתה גם חולית-בקרה-ארטילרית מטעם יחידת או עוצבת הארטילריה המסייעת. האותות לקריאה-לאש-הארטילרית, להעתקתה ולהפסקתה נקבעים מראש. באם יקבל כוח-הנחיתה סיוע וחיפוי אוויריים, כי אז ברור שינחתו יחד עמו גם נציגי חיל-האוויר, שיהיו המצוידים באמצעי-הקשר האמינים הדרושים.

מהלומות-אש של האמצעים שברשותו של המפקד-הממונה, מונחתות על עתודותיו של האויב המתקרבות אל אזור-הנחיתה, וכן על סוללות-הארטילריה המסוכנות-ביותר שלו — אלו שאשן מאפשרת לאויב לפגוע בכוח-הנחיתה. משימות מסוג זה תבוצענה על-ידי הנחתת אש מרוכזת של כלי-יריה רבים ככל-האפשר, והן (לגבי המשימה מסוג ראשון) ע"י הטלת מסכי אש-חסימה. מתן סיוע אש של הדרגה-הממונה לפעולות-הקרב של כוח-הנחיתה נמשך עד להתחברותו הממשית של זה עם הגייסות התוקפים מן החזית.

כדי שהארטילריה וחיל-האוויר לא ינחתו מכות לכוח-הנחיתה עצמו — נקבעים סימנים ואותות-מוסכמים לציון מקומו ותנור-חור. כן נקבעים סימני-זיהוי להקמת המגע עם יחידות-החלוץ, ויחידות-משנה מסיירות. של הכוחות-העיקריים המתקדמים — העשויים להגיע ראשונים אל אזור-פעולותיו של כוח-הנחיתה. את פעולות כוח-הנחיתה משלבים ומתאמים עם פעולותיהן של יחידות-החלוץ הן מבחינת הזמנים והן לפי היעדים. עם בוא החלוץ אל אזורו של כוח-הנחיתה, נוצרים תנאים הנוחים למילוי של המשימות העומדות לפניו. בתנאי-מצב נוחים תוקפים שני כוחות אלה בתעוזה את היחידות הקדמיות של עתודות האויב המתקדמות ומשמידים אותן. בהנחתם מהלומות על שדרותיו השונות בנפרד. במצבים אחרים עשויה משימת כוח-הנחיתה להצטמצם באבטחת התפרסותו של החלוץ ובחיפוי על עורפו ואגפיו. עם הגיע החלוץ אל אזור-פעולתו של כוח-הנחיתה, נכפף כרגיל כוח-הנחיתה למפקדו של זה, ופועל להלן לפי הוראותיו.

כוחות-נחיתה טקטיים מסייעים סיוע ניכר לגייסות התוקפים בהשגת קצב-ההתקדמות מואץ בהרבה, ובמיגורו המהיר של האויב בשדה-הקרב. ביצוע מוצלח של משימותיו בעורפו של האויב תלוי ומותנה במישרין במידת הסיוע הכל-צדדי להגשמת משימות אלו. בסודיותה והסודותה של ההכנה לפעולות — בארגון מדוקדק של שיתוף-הפעולה והתיאום עם הגייסות הפועלים מן החזית, וכן עם חיל-האוויר והארטילריה.